

GENEZIS

Szerző: **BERTA Csongor**, IV. évfolyam (slaps3310@gmail.com);

SZÉKELY Beáta, II. évfolyam (violinsz.bea@gmail.com)

Témavezető: DÖBREI Dénes szakmunkatárs;

Dr. VITKAY-KUCSERA Ágota egyetemi tanár

Intézmény: Újvidéki Egyetem, Művészeti Akadémia, Dráma Tanszék, Újvidék

Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium

Kutatásunk során igyekeztünk egy sajátos formanyelv kialakítására, a karakterek lelki rezdüléseinek fizikai síkon történő leképezésére. Előadásunk egy képzelgés a Teremtéstörténetről, Ádám és Éva viszonyáról, azokról a párkapcsolati toposzokról, amelyek a férfi-nő viszonyt jellemzik évezredek óta. Egy vakuvillanás a ráébredés momentumában, melyben hátrahőkölnek sorsuk abszurdításán. A haláltudat ez. Az idő, amiről eddig fogalmuk sem volt, a legádázabb ellenségükké vált. Van-e élet a bűnbeesés után? Mi, akik szüntelenül tervezünk, mindig a holnapot várjuk és a jövőnkben élünk, mi, Ádám és Éva gyermekei, lehetünk-e boldogok azóta, hogy ránk zúdították életünk leggyönyörűsebb terhét, az öntudatot? És egész életünk arra ítéltetett, hogy önnön lényünk igazoljuk és definiáljuk?

„A csillagok megettünk elmaradnak,
S nem látok célt, nem érzek akadályt.
Szerelem és küzdés nélkül mit ér
A lét?”

A hideg borzongatja őket. Lelkükben megérik az öngyilkosság gondolata. Ezek a józanság pillanatai, amikor elragadja őket a magány végtelen bizonytalansága, létük értelmetlensége.

„Mit állsz tátongó mélység, lábaimnál?!

Ne hidd, hogy éjed engem elriaszt!” – írja Madách. A végső ugrás előtt azonban megtorpannak, azt érzik, mégiscsak egy titokzatos Ismeretlen Úrnak vendégei, talán a boldogság abban rejlik, ha megtanulnak élni örök bizonytalanságban? A cél a halál? Az élet küzdelem? S az ember célja e küzdés maga?

Ketten a világ ellen.

Kulcsszavak: fizikai színház, performansz, Teremtéstörténet